

Szerző:

Cím:

Forrás:

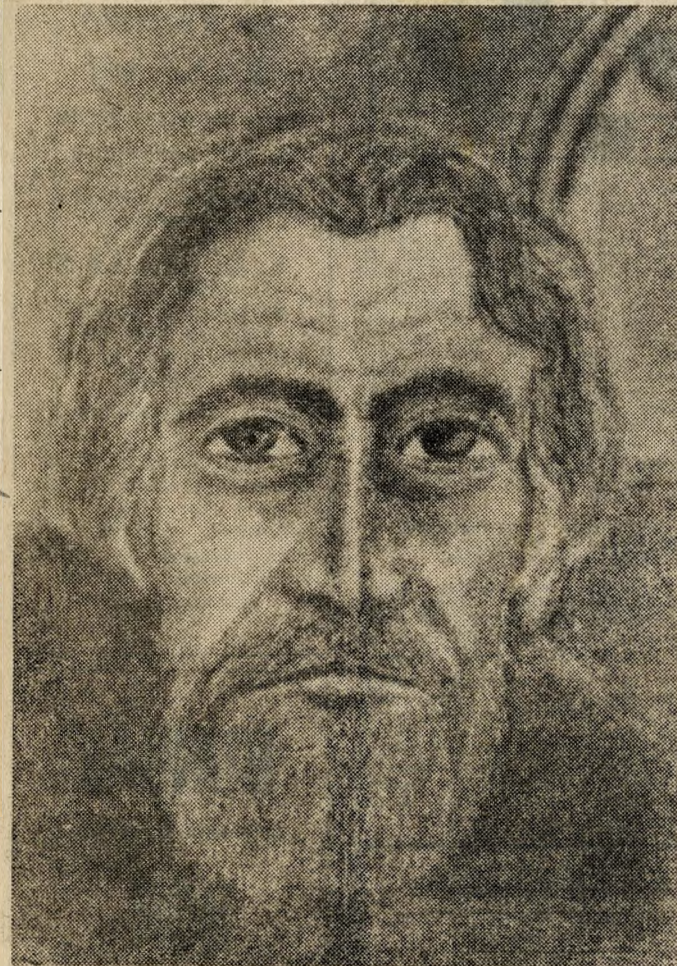
Porscht Frigyes
"1961"

A kocsikísérő

Sömekereseti Szilap,
1961. ápr. 13.

Személy

Helyszín



Adrian Leverkühn, Thomas Mann Doktor Faustus regényéből.

A teherautón bitumenes do-
bok, mellettük szőke óriás. Iz-
mos karjával átölel egyet-
egyét, maga felé billenti, majd
legurítja. Sötét szemüvegét egy
pillanatra leveszi; megtöri
homlokát... Hihetetlennek
tűnő kép ötlük fel bennem.
Grafikai kiállítás a Szabó Er-
vin Könyvtárban. A falakon
jobbára portrék: arcokban el-
mondott sorsok. Végh György
író megnyitó beszédében e
merőben egyéni, de mindenki-
hez szóló művészetet méltat-
ja... S a pultnak támaszkod-

va ott áll sötét ruhában, hófe-
hér ingben, ezüst nyakkendő-
vel Porscht Frigyes, a kiállító
művész: ugyanez a szőke óriás,
aki most a bitumenes hordó-
kat gurítja.

— Igen, én voltam — mond-
ja mosolyogva később, egy
cigaretttányi szünetben.

Három éve dolgozik a Fer-
rókémia Ktsz-ben, mint kocsi-
kísérő.

— És a grafika?

— Éppen azért... Ahhoz,
hogy művészi elképzeléseimet
valóra váltsam, nyugalomra



Otthon...

van szükségem. Így nincsenek
kenyér gondjaim és nem kell
olyan megbízatást elvállalnom,
amire nincs kedvem.

— A fizikai munka nem hát-
raltatja?

— Ellenkezőleg. Megerősöd-
tem testben-lélekben. És em-
berek között vagyok! Legköz-
vetlenebb megnyilatkozásaik-
ban láthatom őket nap nap
után. Képzelve el, micsoda él-
mény ez! Hiszen engem minde-
nek fölé az ember érdekel.

Jaschik Almos tanítványa
volt. Tizenegy évig.

— A rajzmodorából nem so-
kat vettem át — mondja —,
de megtanultam a legfonto-
sabbat: hogy a magam szemé-
vel lássak.

Harminckét éves. Rabi-
novszky Máriusz esztendőkké-
zelőtt már azt mondta egyik
portréjáról: „Amit ez az arc
kifejez, legalább öt mozgalmás,
sokalakos jelenetben lehetne
megfesteni.”

Az utolsó három évben négy
önálló kiállítása volt. Jelen-
leg Thomas Mann regényalak-
jainak portrésorozatán dolgo-
zik. Nem illusztráció ez, in-
kább grafikai parafrázis. Vi-
zuális élményként elevenedik
meg a szeretetre hiába vágó
Tobias Mindernickel, a fasiz-
must megszemélyesítő hideg
és gonosz tekintetű Cipolla, a
minden emberi szenvedést át-
élt és megértő alkotóművész,
Adrian Leverkühn.

A témaválasztás nem vélet-
len. Porscht Frigyes ízig-ve-
rig humanista művész, aki az em-
beri sorsok mementójával a
megújulás távlatába mutat.

Örökös mozgás az élete. A
kéttonnás gépkocsi egyik órá-
ban itt van, a másokban már
ki tudja, hol. Egy bizonyos:
Porscht Frigyes — az ember
és a művész — egyenesben ha-
lad.